

अभि

“हिंसोषधोनां स्त्राज्ञीवोऽभिचारो मूलकर्म च” ।
इति मनौ १२ अध्यायः ॥ * ॥ अथाभिचारः ।
“ॐ विरुद्धे रूपिणि चरिष्ये वैरिणममुकं देहि
देहि साहा” । इति खड्गमभिमन्त्रा खड्गमन्त्राश्च
पठित्वा खड्गं संपूज्य क्रागादिकममुकोऽसि इति
वैरिनाम्नाभिमन्त्रा रक्तसूत्रेण त्रिधा मुखं बद्धा
वैरिनाम्ना प्राणप्रतिष्ठां कृत्वा ।

“ॐ अयं स वैरी यो देहि तमिमं पशुरुपिणं ।
विनाशय महादेवि स्मे स्मे खादय खादय” ॥

इति पठित्वा बलिशिरसि पृथग् दत्त्वा बलिमन्त्रं
पठित्वा बलिं संपूज्य अद्यान्त्रिने मासि महा-
नवम्यां अमुकगोत्रोऽमुकदेवश्मो अमुकशत्रु-
नाशाय इमं क्रागं महिषं वा अमुकदेवतं भग-
वत्यै दुर्गायै तुभ्यमहं सम्यग्दे । इत्युत्सृज्य आं
क्रूं फट् इति कृत्वा मूलं पठित्वा एतद्गिरं दुर्गायै
नमः । इति गतं शिरश्च दत्त्वा अष्टाङ्गमासै-
र्होमं मूलमन्त्रेण कुर्यादिति तन्वसारः ॥

अभिचारी, [न्] चि, (अभिचरति शत्रुबधायं
कर्म करोति, अभि + चर + गिन् ।) अभि-
चारकर्त्ता । तन्वादिशास्त्रोक्तानिष्कारि । अभि-
पूर्वचर्मातोः कर्त्तरि गिन् ॥

अभिजनः, पुं, (अभिजायतेऽत्र, अभि + जन् +
आधारे घञ्, ह्रस्वभावः ।) ख्यातिः । जन्मभूमिः ।
कुलश्रेष्ठः । वंशः । इति मेदिनी ॥ (अन्वयः ।
“अभिजनतपोविद्यावीर्यक्रियातिशयैर्निजैः” ।
इति महावीरचरिते ।
“कथं दशरथाज्जातः शुद्धाभिजनकर्मणः” ।
इति रामायणे ।)

अभिजातः, चि, (अभिजन् + भावे क्तः, अभिमत्तं
प्रशस्तं जातं जन्म यस्य सः ।) सुन्दरः । न्यायः ।
इति विश्वः ॥ कुलजः । कुलीनः । बुधः । पण्डितः ।
इत्यमरः ॥ (श्रेष्ठवंशोद्भवः ।

“जायन्तेनाभिजातेन शूरः शौर्यवता कुशः ।
अमन्यतेकमात्मानमनेकं वशिनां वशी” ॥
इति रघुवंशे ।

“न स्नेच्छित्यं यज्ञादौ स्त्रीषु नापहृतं वदेत् ।
सङ्कीर्णं नाभिजातेषु नाप्रबुद्धेषु संस्कृतं” ॥
इति मनुः । उचितः । उपयुक्तः । योग्यः । सुरूपः ।
मनोहः । मान्यः । पूज्यः । धन्यः । श्लाघ्यः ।
भगवान् । समृद्धः ।)

अभिजित्, क्ली, (अभि + जि + क्तिप् ।) दिवसस्या-
ष्टमसङ्घत्तं । कुतपकालइति प्रसिद्धं ॥ यथा,—
“अपराह्णे तु संप्राप्ते अभिजित्तोहिणोदये ।
यदत्र दीयते जन्तोस्तदक्षयमुदाहृतं” ॥
इति मत्स्यपुराणं ॥ नक्षत्रविशेषः । तत्तु तार-
कात्रयात्मकशुद्धाटकाकृतिः । उत्तराषाढायाः
शेषपञ्चदशदण्डाः श्रवणायाः प्रथमदण्डचतुष्टयं
एतद्वनविंशतिदण्डात्मकमभिजिद्भवति ॥ इति
ज्योतिषं ॥ तत्र जातफलं ।

“अतिमूललितकान्तिः समतः सञ्जनानां
ननु भवति विनीतस्वार्त्कीर्तिः सुवेशः ।
दिजवरसुरभक्तो व्यक्तवाङ्मनवः स्याद-

अभि

भिजिति यदि सुतिर्भूपतिः सखवंशे” ॥

इति कोष्ठोपदीपः ॥

अभिज्ञः, चि, (अभि साकल्येन जानाति, अभि +
ज्ञा + कर्त्तरि कः ।) प्रवीणः । निपुणः । विज्ञः ।
इत्यमरः ॥ (बोद्धा । दत्तः । कुशलः ।

“अभिज्ञाश्चेत्पातानां क्रियन्ते नन्दनद्रुमाः” ।

“अनभिज्ञानमिस्त्राणां दुर्दिनेष्वभिसारिकाः” ।

इति कुमारसम्भवे ।)

अभिज्ञानं, क्ली, (अभिज्ञायतेऽनेन, अभि + ज्ञा +
करणे ल्युट् ।) चिञ् । इति हेमचन्द्रः । (अङ्गः ।
लक्षणं ।

“एतस्मान्मां कुशलिनमभिज्ञानदानाद्विदित्वा
मा कौलीनाच्चकितनयने मय्यविश्रांसिनीभूः” ।

इति मेघदूते । स्मृतिः । ज्ञानभेदः ।

“एवमुक्तस्तु रामेण हनुमान् वानरर्षभः ।
पूर्ववत्समभिज्ञानं भूयः संप्रत्यभाषत” ॥

इति रामायणे । सोऽयमितिज्ञानसाधनं चिञ् ।

स्मरणार्थमङ्कुरीयादिकं चिञ् । “अयं मैथिल्य-
भिज्ञानं काकुत्स्थस्याङ्कुरीयकः” । इति भट्टि-
काये ।)

अभितः, [स्] अ, (अभि + तसि ल् ।) श्रीं । साकल्यं ।
आभिमुख्यं । उभयतः । “अङ्गान्ययाद्वीदभितः
प्रधानं” । इति भट्टिकाये ।) समीपं । इति
मेदिनी ॥

अभिधर्म्यं, क्ली, (अभि + धर्म् + भावे ल्युट् ।)
रक्षःपिशाचभूतादेरभिधर्म् । इति महाभारतं ॥
सर्वतोभावेन धर्म्यञ्च ॥

अभिधा, स्त्री, (अभि + धा + करणे भावे च अड्,
स्त्रियां टाप् ।) नाम । इति हेमचन्द्रः ॥ न्याय-
मते शब्दशक्तिः । मीमांसामते विधिसमवेत-
विधिव्यापारीभूतपदार्थः । तस्या लक्षणं । “स
मुख्योर्ध्वस्तत्र मुख्यो व्यापारोऽस्याभिधोच्यते” ।
इति काव्यप्रकाशः ॥ * ॥ तत्र “सङ्केतितार्थस्य
बोधनादयिमाभिधा” । इति साहित्यदर्पणं ॥ (आ-
ख्या । आङ्गा । अभिधानं । नामधेयं ।)

अभिधानं, क्ली, (अभिधीयते अनेन, अभि + धा +
करणे ल्युट् ।) नाम । इत्यमरः ॥ कथनं ।
यथा । “तवाभिधानाद्द्वयते नताननः” । इति
भारविः ॥ शब्दकोषः । यथा । “क्षुत्तजितसमा-
सानामभिधानं नियामकं” । इति वोपदेवः ॥
(आख्या । नामधेयं ।

“आख्याङ्ग अभिधानञ्च नामधेयञ्च नाम च” ।

इत्यमरः । “शिवरिणि क्तु नाम क्रियच्चिरं
किमभिधानमसावकरोत्तपः” । इति साहित्य-
दर्पणे । उक्तिः । उल्लेखः । निर्देशः ।)

अभिधेयं, क्ली, अभिधानं । नाम । (“इति प्रयो-
जनाभिधेयसम्बन्धा” इति वोपदेवः ।) अभिधीयते
अनेनेति करणे यः ॥

अभिधेयं, चि, (अभि + धा + कर्मणि वत् ।) अभि-
धागम्यं । वाच्यं । प्रतिपाद्यं । यथा । “इति प्रयो-
जनाभिधेयसम्बन्धाः” । इति वोपदेवः ॥

अभिध्या, स्त्री, (अभि + ध्यै + अड् + टाप् ।) पश्ये

अभि

विषयस्पृहा । इत्यमरः ॥ पश्ये जिघृक्षा ।
दोषचिन्तापूर्वकं परस्मै लिप्सा इत्येके । विषय-
प्रार्थना । इति स्वामी । विषयस्य लाभस्य स्पृहा
विषयस्पृहा विषयेन चौर्यादिना स्पृहा इति
द्वितीयासमासः इत्येके । विषयिस्पृहेतिपाठे पर-
स्मैविषये विषयितया स्पृहा जिघृक्षामात्रं । इति
कश्चित् इति कौमुदी । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अभिलाषः । इति रायमुकुटः ॥

अभिनन्दनः, पुं, (अभिनन्दयति, अभि + नदि +
णिच् + ल्युट्) बुद्धविशेषः । चतुर्थस्तीर्थकरजिनो-
ऽयं । इति हेमचन्द्रः ॥ सर्वतोभावेनानन्दजनके
चि ॥

अभिनयः, पुं, (अभिनोयते हृद्गतक्रोधादिभावः
प्रकाशयतेऽनेन अभि + नी + करणे अच् । हृद्गत-
क्रोधादिभावाभिव्यञ्जकः । अङ्गुल्यादिना व्यक्ती
कृतमनःकार्यं । तत्पर्यायः । व्यञ्जकः २ । इत्य-
मरः ॥ दृश्यकार्यं । रङ्गादिभिर्नटैः रामयुधिष्ठिरा-
दीनामवस्थानुकरणं । स चतुर्विधः । आङ्गिकः १ ।
वाचिकः २ । आहार्यः ३ । सात्त्विकः ४ । इति
साहित्यदर्पणं ॥ (“तामैतां परिभावयन्त्वभिभयै-
र्विन्यस्तस्त्वा बुधाः शब्दब्रह्मविदः कवेः परिणत-
प्रज्ञस्य वाणीमिमाम्” । इति उत्तरचरिते ।)

अभिनवः, चि, (अभि + नु + भावे अप् ।) नूतनः ।
इत्यमरः ॥

“अभिनवमधुलोलुपस्त्वं
तथा परिचुम्भा चूतमङ्कुरीम्” ।

इति शाकुन्तले ।)

अभिनवोद्भित् [द्] पुं, (अभिनवं यथातथा उद्भि-
नन्ति उद्भिद्य जायते, अभिनव + उत् + भिद् +
कर्त्तरि क्तिप् ।) अङ्कुरः । इत्यमरः ॥

अभिनिर्मुक्तः, पुं, (अभि साकल्येन सायन्तनकार्येण
निर्मुक्तः ।) स्वर्त्यास्तकालशाया । यस्मिन् सुप्ते
स्वर्त्यास्तं याति सः । इत्यमरः ॥

“स्वर्त्येण ह्यभिनिर्मुक्तः प्रयानोऽभ्युदितश्च यः ।
प्रायश्चित्तमकुर्व्वानो युक्तः स्यान्महतेनसा” ॥

इति मनुः ।)

अभिनिर्याणं, क्ली, (शत्रुमभिलक्ष्णीय निर्याणं
निर्गमः ।) विजिगीषोः प्रयाणं । यात्रा । इत्य-
मरः ॥ (जिगीषया गमनं ।

“यत्सेनयाभिनिर्याणं स्मृतं तदभिषेणनम्” ।

इति हलायुधः ।)

अभिनवेशः, पुं, (अभि + नि + विश् + भावे घञ् ।)
मनःसंयोगविशेषः । मनोनिवेशः । आवेशः ।
शास्त्रादौ प्रवेशः । तत्पर्यायः । निबन्धः २ । इति
हेमचन्द्रः ॥ योगशास्त्रमते मरणजन्यभयजनका-
विद्याविशेषः ॥ (आग्रहः । अवश्यमिदं कर्त्तव्य-
मित्यादिरूपोऽप्यवसायः । दृढसङ्कल्पः ।

“इत्युक्तवन्तं जनकात्मजायां

नितान्तरुद्धाभिनवेशमोश” ।

इति रघुवंशे ।

“अथानुरूपमभिनवेशतोषणा

कृताभ्यनुज्ञा गुरुणा गरीयसा”